

Trivium Revue

Recepty str: 7

USA str: 10 - 20

Jak vznikají vločky? str: 8

Rozhovor s panem ředitelem
str: 20

Komiksy str: 22 a 23

Tento časopis vzniká z vlastní iniciativy žáků a nemusí vyjadřovat názory školy.

Editoriál

Vážený čtenáři, kterýžto máš odvalu otevřít tento zcela první časopis, co redakce vytvořili bez podpory učitele. Dočteš se v něm mnoho zajímavých věcí a aktualit nejenom o Vánocích, například Katka Jechová vytvořila cestopisný článek o tom, jak navštívila USA. Taktéž je doplněn spoustou fotografií, které sama pořídila. Určitě jsi si všiml, že se v naší škole pořád něco děje. O tom, co se dělo udělal rozhovor Matěj Grulich s panem ředitelem. Pokud máš rád cukroví, určitě si přečti pár receptů od Karolíny Marešové a Káti Krivčíkové, tak dobrou chuť! I pro milovníky přírody se tu něco najde, zkuste články od Sama Kiszky. Ani teď Karolína nezapoměla na komiks. Nakreslila pro nás hnedle dva. Závěrem editoriálu bych snad jen dodal pro zvědavce, že se celý časopis dělal v grafickém programu Gimp 2.8.14.

Co jsou vlastně české Vánoce?

V Česku je za vrchol Vánoc považován především Štědrý den, 24. prosinec. Někdy je do Vánoc zahrnována i doba adventní, která Vánocům předchází. K Vánocům patří nejrůznější tradice, jako třeba vánoční stromeček, betlém, dárky, nebo vánoční cukroví. Některé z těchto tradic pocházejí z předkřesťanských dob a souvisí s oslavou slunovratu, který na tyto dny také připadá. V současné době se však původní význam Vánoc vytrácí a Vánoce se považují za jeden z nejvýznamnějších občanských svátků. Většina českých rodin si na Vánoce pořídí vánoční stromeček, který ozdobí skleněnými kouličkami, třpytivými řetězy, vločkami, nebo slaměnými a jinými ozdobami. Na Štědrý den by lidé podle tradice neměli jíst maso, aby večer viděli zlaté prasátko. A ke štědrovečerní večeři se většinou podává smažený kapr nebo řízek s bramborovým salátem. Po večeři zazvoní zvoneček, a pokud jste byli celý rok hodní, pod stromečkem najdete dárky od Ježíška.

Aneta Moravcová 9. ročník

Jaké jsou ruské Vánoce?

Štědrý den je v Rusku obyčejným pracovním dnem. V této zemi se Vánoce slaví celkem dvěma způsoby. Buďto se slaví pravoslavné vánoce, které jsou 6. a 7. ledna, nebo se slaví po staru na Nový rok. Pravoslavné Vánoce byly podle křesťanské ortodoxní církve původně spojeny s velkým množstvím lidových zvyků. Po zákazu Vánoc v roce 1918 však upadly v zapomnění. A teď místo nich většina Rusů slaví Vánoce na Nový rok s jolkou (novoroční stromek a dětská slavnost u něj) a dárky od dědy Mráze. Je to východní bratr Santa Clause. Ruský děda Mráz používá saně na cestě po celém Rusku a doprovází ho Sněhurka.

Kouzelné postavičky navštěvují ruské rodiny s vánočními dárky na Nový rok stejně jako v Česku chodí 5. prosince Mikuláš s andělem a čertem. Na začátku 20. století ještě děti hledaly své dárečky pod svým polštářkem. A dnes se stejně jako u nás nadělují dárky pod krásně nazdobený stromeček, u kterého se sejde celá rodina, která si u něj zatančí a zazpívá. A v Rusku jsou však i lidé, kteří vyznávají i západní kulturu a ani kvůli tomu se nemusí vzdát pravoslavných tradic.

Příprava na vánoční svátky začíná pro pravoslavně věřící už 28. listopadu předvánočním půstem, který trvá do 6. ledna (40 dní). Druhého ledna (začátek vánočního období) se půst zpřisňuje. Přijímat potravu je dovoleno až večer po bohoslužbě (po vysvitnutí první hvězdy). K předvečeři také neodmyslitelně patřily lidové zvyky, rituály a koledy. Koledníci byli všude vítáni, neboť písněmi o narození Krista vyjadřovali také přání štěstí, hojnosti a bohaté úrody.

Ruské vánoční menu:

O štědrovečerní večeři se podávají bezmasé pokrmy a ryby. Tradičním jídlem je nákyp z pšeničných zrn s mandlemi, rozinkami, mákem a cukrem. Dál se také podává vepřová pečeně s křenem nebo krocan s jablky a pohankovou kaší. Nejoblíbenější sladké zákusky jsou: medový perník a dorty s máslovými krémy a barevnými polevami. Na stole samozřejmě nechybí ani slané zákusky: nakládané okurky, zelenina a vodka.

Jmelí

Jmelí se používá o Vánocích a je to symbol štěstí, odvahy a lásky. Jmelí je rostlina, která byla používána na pohanských obřadech. O jmelí je mnoho legend. Podle jedné z nich bylo kdysi stromem, z jehož dřeva byl vytesán kříž, na němž zemřel Kristus. Strom hanbou seschl do malých keříků a proměnil se v rostlinu, která přináší dobro. Jmelí je však sbíráno pro své léčivé účinky. Například má velmi dobré účinky při léčbě žláz. Dále se pak používá při léčbě cukrovky, při bolestech hlavy, nespavosti.

Kristýna Hánlová 9. ročník

Bára Hockicková 8. ročník

Německé vánoční tradice

Německé Vánoce jsou velmi podobné těm českým. Jedním z mála výrazných rozdílů je Ježíšek, kterého si v Německu představují jako staršího muže se zrzavými vlasy a vousy. Na sobě má šedý kabát s kapucí. Nazývá se Weihnachtsmann (vánoční muž). Místo betlémů v Německu staví vánoční pyramidy, které jsou ze dřeva a také jsou v nich postavičky jako v českém betlémě. Ve spodním patře jsou svíčky. Teplo, které od nich stoupá vzhůru, otáčí velkou vrtulí v horní části betlému.

Natálie Švorcová 8. ročník

Unesli nás Čerti

V pátek 5. 12. byli u nás ve škole čerti. Hrůzu a strach v našich žácích vyvolali deváťáci z naší školy, kteří proto, aby si děti mohly čerty opravdu užít, rozhodli se, že ze čtvrtka na pátek ve škole přespí a přichystají výzdobu po celé škole.

Když ráno děti přišly do školy, uviděly na každých dveřích od tříd namalované anděly a čerty. Také v každé třídě byly pomalované tabule. V pekle, které se nacházelo v kotelně, jsme děti nutili vytáhnout hada z pudinku, dotknout se vidličkou blesku, nebo jsme dětem pouštěli lehké elektrické brnění do rukou. Všechny třídy jsme stihli obejít během dvou hodin.

Potom se čerti, andělé a Mikuláš přesunuli do naší školky. Andělé s Mikulášem odešli za dětmi nahoru do školky a čerti počkali dole v chodbě. Potom se na čerty přišly podívat ty nejodvážnější děti a některé se s čerty nebály ani vyfotit.

Myslím si, že si to žáci školy užili a snad příští rok nebudou mít čerti tolik práce s odnášením hříšníků.

Katka Jechová 9. ročník

Přehazovaná v Kostelci nad Orlicí

Dne 21.9 jsme jeli na přehazovanou. Jela 8. a 9. třída, ráno jsme se sešli ve škole a v 7:40 jsme odjížděli. Ale jelikož jsme jeli později, tak musel pan učitel tam volat, že přijedeme později. Protože se začínalo v 8:15 a my jsme měli hrát první zápas... Z počátku jsme pořád prohrávali, ale i tak jsme si pořád fandily a hlavně jsme si to užívaly. Pak nám z ničeho nic začaly fandit protihráčky, s kterými jsme hrály jeden z prvních zápasů. Když ony hrály, tak jsme jim fandily zase my. Nakonec jsme vyhrály poslední zápas s Dobruškou, alespoň něco. Byly jsme rády, že jsme nebyly poslední a hlavně jsme si to všechny užily!

Kristýna Hánlová 9. ročník

Bodies Revealed Brno 2014

Český překlad zní: "Odhalená těla". Jedná se o výstavu, kterou jsem v neděli 16. 11. navštívil. Konala se v galerii Vlněna v ulici Dorných, kam jsme se po dlouhém čase bloudění po Brně dostali. Jak název napovídá, v této výstavě šlo hlavně o těla, lidská těla. Byla zde vystavena preparovaná těla, na kterých byly názorně ukázány tělní oběhy, či soustavy, byly tam i samotné orgány, na nich třeba rakovina, nebo jiná nemoc, to vše bylo v odpovídající části výstavy, která byla na určitou soustavu.

Slovy nelze dokonale popsat vystavené exponáty, ale jedno vím jistě, že výstava ve mě zanechala hluboký dojem, a že nebudu kouřit, protože porovnání plic kuřáka a nekuřáka mluví za vše. Jestli se tam chcete dostat a Brno neznáte, bez navigace se tam raději nepouštějte, protože tam mají značené snad jen jednosměrky... Ale je tu jedna dobrá zpráva, výstava byla prodloužena do 25. 1. 2015, tak myslím, že to po publikaci tohoto článku stihnete, protože to rozhodně stojí za to. Více o ceníku a pravidlech návštěvy se dozvíte na stránkách výstavy: <http://www.bodiesrevealed.cz/>

Štěpán Melichar 9. ročník

Florbal v Rokytnici

Dne 13.11.2014 se konalo okresní kolo florbalového turnaje dívek 6. a 7. ročníku v Rokytnici v Orlických horách. Tohoto turnaje se zúčastnily čtyři týmy: ZŠ Rokytnice v Orlických horách, ZŠ Skuhrov nad Bělou, ZŠ Javornická Rychnov nad Kněžnou a ZŠ a MŠ Trivium Plus o.p.s. Dobruška. Náš tým nastoupil v následující sestavě: Natálie Balková, Elis Ptáčková, Karolína Marešová, Nikola Moravcová, Kateřina Krivčíková, Tereza Grulichová, Anežka Jiříčková, Jasmína Kozánková, Eliška Rufferová, Adéla Kočmířová a dvě brankářky: Markéta Sovinová a Renata Vozobulová. Velké díky za podporu patří holkám, které jely s námi fandit. Díky tomuto skvělému týmu jsme vybojovaly 1. místo! Z okresního kola jsme postoupily do kola krajského, které se konalo dne 28.11.2014 ve Dvoře Králové. Tam jsme nastoupily ve stejné sestavě, ale bohužel už bez fanynek. Turnaj byl velice napínavý a nakonec se na 1. místě umístily tyto tři týmy: ZŠ Milady Horákové Hradec Králové, ZŠ Strž Dvůr Králové a tým z Dobrušky. Jenomže tři týmy na 1. místě být nemůžou, tak o vítězi rozhodlo skóre, které tým z Dobrušky posunulo těsně na 3. místo. Bronzové umístění v krajském kole je sice krásné, ale vzhledem k tomu, že jsme prohrály pouze jediný zápas a to 1:0 a tým, který se umístil první, jsme jako jediné porazily, nám tento pohár velkou radost zas tak nepřinesl. Veliké díky patří samozřejmě panu učiteli Jiřímu Killarovi, který náš tým připravil a podpořil.

Tereza Grulichová 6. ročník

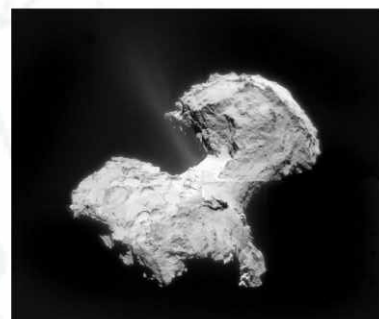
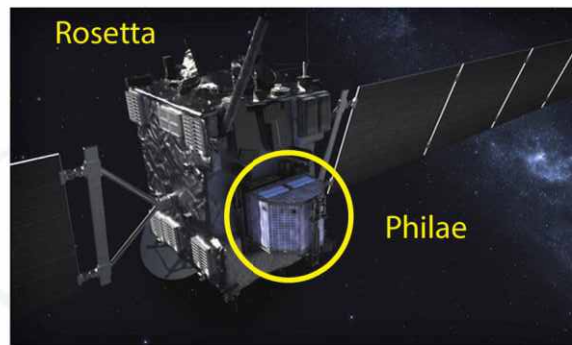
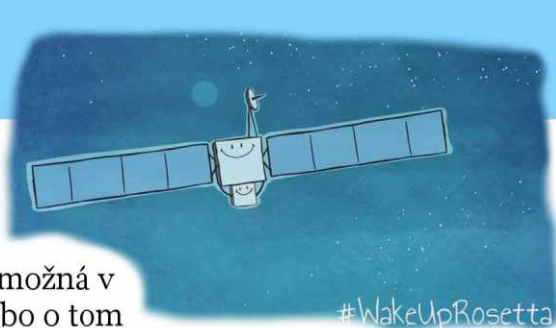
Přistáli jsme na kometě!

Je velice pravděpodobné, že jste už něco o Rosettě slyšeli, možná v televizi, možná na internetu... Pro ty, co o tom neslyšeli, nebo o tom nic neví, tak píšu tento článek.

Start družice Rosetta i s pojízdným modulem Philae, připraveným prozkoumat povrch komety se uskutečnil 2. března 2004. Za rok a dva dny se setkala se Zemí, 25. února 2007 proletěla kolem Marsu, 13. listopadu téhož roku proletěla kolem Země podruhé, 5. září 2008 proletěla kolem planety Šteins, v listopadu se uskutečnil třetí a poslední průlet kolem Země, 10. července průlet kolem planety Lutetia, pak následovala hibernace trvající od května 2011 až do ledna 2014, v květnu se začala přibližovat ke kometě a v srpnu už začala mapovat její povrch a hledat nejvhodnější místo pro přistání modulu a ten nakonec ve čtvrtek 12. listopadu kolem 17:00 úspěšně přistál na kometě 67P/Churyumov-Gerasimenko. Přistání jste mohli sledovat v přímém přenosu jako já, ale jestli jste to nestihli, nezoufejte, jistě najdete záznam na těchto stránkách: <http://new.livestream.com/ESA/cometlanding>. Za celou tu dobu Rosetta putovala zhruba 5 bilionů kilometrů a nyní se nachází 200 milionů kilometrů od Země. To znamená, že signál mezi Zemí a Rosettou putuje okolo půlhodiny...

Na internetu, především na stránkách ESA, jsou k vidění první obrázky z Philae, tak se koukněte!

Štěpán Melichar 9. ročník

Samova zvířena

Kobra královská

Je to druh jedovatého hada z čeledi korálovcovitých. Žije v oblastech jižní a jihovýchodní Asie od Indie po Filipíny. Je považována za nejdelší kobra a nejdelšího jedovatého hada vůbec.

Dorůstá délky až 5,7 m a váží přes 12 kilo. Je zbarvená do olivově zelené s příčnými tmavě žlutými pruhy. Její uštknutí je pro člověka z 50% až 60% smrtelné. Kobra královská považuje za potravu jiné hady jak jedovaté tak nejedovaté. Někdy žere i zástupce svého druhu. Jed vypouští v každém uštknutí, proto někdy škrtí své oběti tak jako škrtiči. Díky svému metabolismu nemusí přijímat potravu i několik měsíců. Samice klade 20 až 60 vajec, která se líhnou po 60 až 80 dnech. Je to jediný had, který si staví hnízda. Mláďata se rodí 50 až 60 cm dlouhá a dožívají se věku okolo 20 let. Kobra nemá mnoho nepřátel, jelikož stojí na vrcholu potravního řetězce. Ani ostatní jedovatí hadi ji nedokážou ohrozit, protože je vůči jejich jedu imunní.

Samuel Kiszka 7. ročník

Orel bělohlavý

Je to velký dravý pták, který žije v Severní Americe. Je to státní symbol a národní pták Spojených států amerických. Vyskytuje se na většině území Kanady a Aljašky, v celých Spojených státech a na severu Mexika, většinou kolem velkých otevřených vod s hojností ryb a starými stromy pro hnízdění. V dospělosti mají hnědé peří na těle, bílé na hlavě a na ocase. Zobák a pařáty má orel svítivě žluté. Na neopeřených pařátech má krátké silné prsty s velkými drápy. Drápem na zadním prstu probodává životně důležitá místa oběti, zatímco předními si ji drží nehybnou. Má velký hákovitý zobák se světle žlutým ozubím. Orli dospívají v pátém (někdy ve čtvrtém a vzácně i ve třetím) roce života. Jeho délka těla je 70-105cm, rozpětí křídel 168-244cm a hmotnost 2,5-7kg. Samice jsou přibližně o čtvrtinu větší než samci, průměrná hmotnost u samic je 5,8kg, u samců 4,1kg. V přírodě se dožívají 20 let. Ti nejstarší mohou žít až 30 let, v zajetí ještě déle. Vyskytl se jeden případ, že orel v zajetí v New Yorku se dožil 50 let. Stejně jako rozměry se délka života mění podle místa výskytu. Vydává slabý cvrlikavý zvuk.

Kuličky RAFFAELO

PŘÍPRAVA: 1 kondenzované mléko
1-2 balíčky kokosu
mandle

POSTUP: Konzervu otevřeme a vlijeme do mísy. Přidáme tolik strouhaného kokosu, aby vznikla hmota, ze které se dají tvarovat kuličky. Postupně odebíráme z hmoty malé kousky, dovnitř vložíme mandli a zakulatíme do kuličky. Obalíme v kokosu a kuličku vložíme do papírového košíčku.

Bílé včelí úly

PŘÍPRAVA: moučkový cukr (1 hrnek)
hnědý rum (10 lžíc)
másl 170g
vanilkový cukr (2 ks)
dětské piškoty (mleté) 300g
sušené mléko (5 lžíc)
mandlové aroma (2 lžičky)

NÁPLŇ : moučkový cukr (1 hrnek)
hnědý rum (4 lžice)
másl 170g
žloutek (2 ks)
kakao (3 lžice)

POSTUP: Všechny suroviny na těsto dáme do ledničky na dobu, než si připravíme krém. Suroviny na krém vyšleháme do pěny. Máslo do těsta i krému musí být změkklé. Tvarujeme do hnízda (vysypeme formičku na hnízdo moučkovým cukrem, dáme těsto, uděláme důlek, sáček naplníme krémem, zaklopíme piškotem a vyklepeme). Můžete hnízda namáčet třeba do bílé čokolády nebo jinak dozdobit.

Kateřina Krivčíková 6. ročník

Kokosky

INGREDIENCE:
3 bílky
250 g pískového cukru
140 g kokosu
30 g strouhanky

Ušleháme bílky a postupně do nich zamícháme cukr, kokos a strouhanku. Na pečicí papír děláme ručně bobánky, které vytáhneme trochu do špičky. Pečeme na 180-200 °C a deset až patnáct minut, záleží na velikosti.

Medové čtyřlístky

INGREDIENCE:
Lžice medu
150 g jader ořechů a mandlí
2 lžice kakaa

Jádra ořechů a spařené oloupané mandle umeleme, přidáme kakao, med a zpracujeme těsto. Rozválíme na 1 cm silný plát a vykrajujeme čtyřlístky a doprostřed posadíme oříšek. Pečeme ve středně vyhřáté troubě asi 5 minut.

Karolína Marešková 7. ročník

Jak vznikají vločky?

Taky občas obdivujete krásu vloček, co vám padají na bundu a vy na ně omylem dýchnete a rozplynou se v kapku vody? Víte vlastně, jak vůbec takové vločky vznikají?

Možná si myslíte, že to není nic složitého, když jich z nebe tolik padá, ale víte to? Všechno začíná nahoře. Omyl, dole, nejdříve se ta voda musí dostat nahoru... Voda se odpaří, tím vzniknou mraky. Když ty mráčky zmrznou, spadnou v podobě vloček. A teď, proč vlastně vloček? Proč nepadají spíše kroupy? Kroupy v podstatě vznikají stejně jako vločky. Ale vzestupné proudy vynášející kroupy zpět do míst, kde se na ně "nabaluje" další led a tím vzrostou do podoby, kdy je už proudy neudrží, tak spadnou. Jenomže vzestupné proudy jsou jen teplé proudy, protože teplejší vzduch jde vždycky nahoru a to díky relativně nižší hustotě způsobené větším odstupem molekul, které mají vyšší rychlost.

Dost bylo krup, teď ty vločky. Možná vás to překvapí, ale základním kamenem vločky je prach. Jen z meteoritů ho na zem za rok spadne 10 000 tun, takže ho je dost. Na prachovém zrnku se začne srážet pára. Z mraku. Tím, že na zrnku zamrzne, vytvoří vždy šestiúhelník. Tyto šestiúhelníčky do sebe v mraku narážejí. Jak postupně padají a stále do sebe narážejí, finální tvar vločka získá, až když padá k zemi. Její tvar závisí na teplotě okolí:

-1°C až -3°C-klasická vločka s výběžky

-5°C až -10°C-vznikají trubičky, plné, nebo duté

-10°C až -22°C-zase klasická vločka s výběžky

-22°C >-jenom šestiúhelníkové základní krystalky

-6°C -> -2°C / -6°C -> -15°C-při prudkých změnách teploty se můžou vyskytnout dvě klasické vločky spojené trubičkou

Štěpán Melichar 9. ročník

ARO v Náchodě

Dne 11. 12. osmý a devátý ročník naší školy navštívil v Náchodské nemocnici oddělení ARO. (Anesteziologicko-resuscitační oddělení). Zde se doktoři a zdravotní sestry starají o lidi, kteří jsou v kómatu nebo dlouhodobě v bezvědomí.

Na začátku prohlídky nás rozdělili do dvou skupin (8. a 9. třída), protože nás bylo hodně. Nejdříve nám jedna zdravotní sestra vysvětlila co „ARO“ znamená, a také co se na tomto zdravotním oddělení dělá s lidmi. Poté jsme postupně obešli různé místnosti, kde čekali jiné sestry, které nám ukazovaly, jak to tam chodí a co jak funguje. Mohli jsme si změřit krevní tlak nebo na figuríně vyzkoušet masáž srdce. Ovšem krevní tlak si nechala změřit pouze paní učitelka Henclová, protože ostatní se styděli nebo jim nebylo dobře z toho, co viděli. Masáž srdce si vyzkoušelo i více žáků.

Myslím, že všem žákům, co navštívili toto zdravotní oddělení se prohlídka líbila. (Až na nějaké výjimky, ale to se stává).

Káťa Jechová 9. ročník

Školní časopis Roku 2014

Když jsem minulý rok působil jako šéfredaktor ve školním časopise Trivium Revue, rozhodli jsme se poslat časopis do soutěže „Školní časopis Roku 2014“. A dočkali jsme se! V pondělí 1. 12. 2014 jsem já, můj bývalý zástupce Miloš Zahradník, současný šéfredaktor Štěpán Melichar, pan učitel Švejda a pan ředitel vyrazili do Brna na Střední školu polytechnickou, na setkání finalistů. Před vyhlášením jsme měli možnost se zúčastnit různých workshopů. Já, Miloš i Štěpán jsme si zvolili workshop s názvem „Jak psát texty pro web? Pracujeme s wordpressem“, vše bylo pod vedením pana Bc. Ondřeje Baara, konzultanta internetového marketingu a copywritera psychologických a obchodně úspěšných textů, který se tímto oborem zabývá už dlouho a naučil nás spoustu zajímavých věcí s wordpressem. Pak nastal čas vyhlášení a předání cen, toto měl na starosti ředitel soutěže pan Petr Kantor. Nastalo napětí. A pak to přišlo „Cenu poroty vyhrává... časopis TRIVIUM REVUE“. Byl to velký a napínavý zážitek a já moc děkuju, že jsem se mohl finálového kola zúčastnit a doufám, že příští rok se zase pokusíte pořadatelům ukázat, jakou skvělou práci v redakci odvádíte. Ostatním zúčastněným gratulujeme.

Filip Švejda, student Gymnázia Dobruška

USA

Do Ameriky jsem odlétala 12. 9. 2014 a vrátila jsem se 30. 9. 2014. Byl to jenom takový delší výlet pro příbuzné a známé, který organizoval můj otec. Normálně by mě sebou nevzal, ale jelikož zařídil, aby tento zájezd byl co nejlevnější, tak mě vzal. Ale i tak to bylo dost drahé (42 000 Kč). (Tento článek také obsahuje několik mých vlastních fotografií).

V pátek 12. 9. jsem byla ještě ve škole, protože letadlo nám odlétalo až v 3:30. ráno dalšího dne. Takže jsme v 19:00 odjízďeli do Prahy. Jeli se mnou i mí bratři, takže nuda nebyla. V Praze jsme dojeli do tátovy prodejny sedacích souprav a prospali se na opravdu velmi pohodlných a krásných sedačkách... (To ani trochu není myšlené jako reklama). Po krásném, ale krátkém spánku jsme se vydali na letiště Václava Havla.

Letiště a let...

Odbavení zavazadel trvalo dlouho, protože si bráchové vymysleli, že si sebou prostě musí vzít kytaru a to společnost, se kterou jsme letěli nepovolovala. Takže táta musel zaplatit další letenku a to pro kytaru. Letěli jsme do Londýna a z Londýna do Los Angeles. Let byl pohodový. Taky že si nemůžu stěžovat když mě po celou dobu zásobovali jakýmkoli pitím, o které jsem si řekla (kromě alkoholu). Z Prahy do Londýna jsme letěli 1,5h. a z Londýna do Los Angeles 11h. Takže jsem měla dost času na skouknutí alespoň 6ti filmů. Největší zážitek z letadla mám ten, když jsem byla na záchodě. Když splachujete, máte pocit že vás to „vcucne“ sebou... Přistávání letadlem v Los Angeles bylo dost nečekané. Normálně sedíte...a najednou tvrdý náraz na zem (nespadli jsme). Na letišti jsme si vyzvedli zavazadla a vyšli ven z letiště. Poprvé jsem se nadechla vzduchu v Los Angeles... Bylo to hnusný.

Stručně řečeno, kde jsem byla...

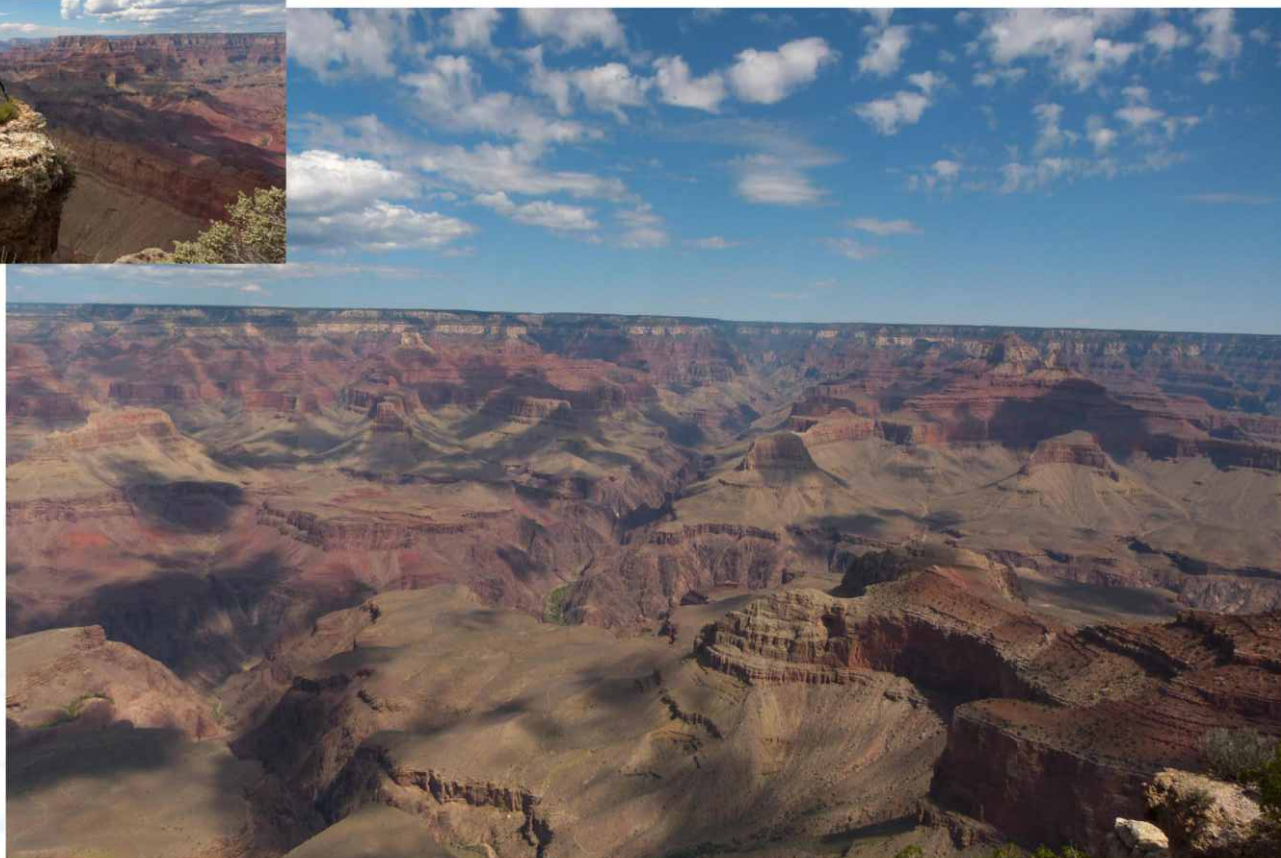
Míst, které jsem navštívila bylo opravdu hodně, tak jsem vybrala jen to nejzajímavější. (Toho je taky hodně).

Los Angeles – V tomto krásném městě jsem strávila pouze první a poslední den, ale i tak jsem ráda, že jsem ho mohla vidět na vlastní oči.

Joshua Tree – Jedná se o krásnou, obrovskou poušť, na které jsou pouze skály, písek, kaktusy a malé křoviny, ve kterých se skrývají chřestýši.

Route 66 – Je to historická a velmi známá dálnice, která začíná v Chicagu a končí v Los Angeles. Cesta po ní nebyla moc příjemná, protože je také známá svými kopečky. Takže lidé se slabými žaludky na ni nepatří.
 Grand Canyon – Snad nejznámější turistická vyhlídka. Je to nejhlubší zemský bod. Snad nejkrásnější výhled co kdy člověk může uvidět. Na stěnách Grand Canyonu je možné vidět, jak se zemská kůra proměňovala až po dobu 2 milionů let.

The Cristal Forest – Je to národní park, ve kterém se nachází zkamenělé kmeny stromů. Tento park je opravdu hodně střežený. Dokonce tam mají nainstalované skryté kamery a jakmile jenom uvidí, jak se někdo shýbá k zemi, něco bere a dává si to do kapsy nebo do batohu, okamžitě k němu jede policie a musí zaplatit velmi drahou pokutu (v přepočtu kolem 15 000 Kč) a v některých případech i zavření do vězení na 2 roky.

Canyon De Chelly – Zase krásná vyhlídka do údolí, kde žili kmeny indiánů.

Typické obydlí indiánů v dnešní době – Pokud si představujete, že bydlí v Týpý a tancují kolem ohně, tak to je úplně něco jiného. Žijí v malých kamenných domech, kolem kterých skladují všechny odpadky a věci, co už nepotřebují.

Horse shue – (koňská podkova) Je to velmi známá a krásná vyhlídka. Žádné oplocení a ani varovací cedule činí to, že máte krásné fotky. Ale taky hrozný strach jít na kraj, abyste ty krásné fotky měli.

Antelope Canyon – Snad nejkrásnější procházka úzkou cestičkou pod zemí. Procházet se mezi skalami, které jsou zbarveny do červena, žluta, oranžova a dokonce i fialova.

Utah – Ve státě Utah jsme byli jenom jeden večer, protože jsme se jeli podívat na západ slunce u těchto tří hodně známých skal.

Natural Bridges – Už podle názvu můžete poznat, že se jedná o přírodní mosty. Nachází se v stejnojmenném národním parku. 6ti kilometrová procházka dlouhým krásným údolím se vám může zdát jako krásný výlet. Ovšem mi nepřišel moc krásný, protože bylo 42°C a není povolené si s sebou vzít víc jak 0,5 litru pití. Takže toto místo nemám ráda bez ohledu na to, jak je krásné.

Delicate Arch – Velmi oblíbená turistická atrakce. Pouze za jeden den se tam přijede podívat až 25 000 turistů. Nejvíce tam je lidí při západu slunce a mezi nimi jsem byla i já.

Bryce Canyon – Nádherná procházka v údolí plném skalních sloupů, které zde tvořila voda po dobu 2 miliard let. Při procházení v tomto údolí se nesmí mluvit moc nahlas, protože indiáni, kteří zde žijí, věří, že v každém skalním sloupu je duše některého vojáka, který zahynul při válce.

Zion National Park – Nádherné údolí s velkými vodopády, pod kterými se můžete i projít, ale mokří budete jen málo, protože ty vodopády tečou až z výšky 300 metrů, takže to je jakoby jste prošli malým deštěm.

Las Vegas – Jedno z nejznámějších měst na světě. Toto město je skoro jedno velké kasino. Rozlučky se svobodou, svatby, zatoužení po luxusu, hazard a hluk... To je Las Vegas.

Přehrada na hranici Nevady a Arizony – Tato přehrada je tvořena až z 700 000 000 tun betonu a také se zde natáčel světoznámý film Transformers.

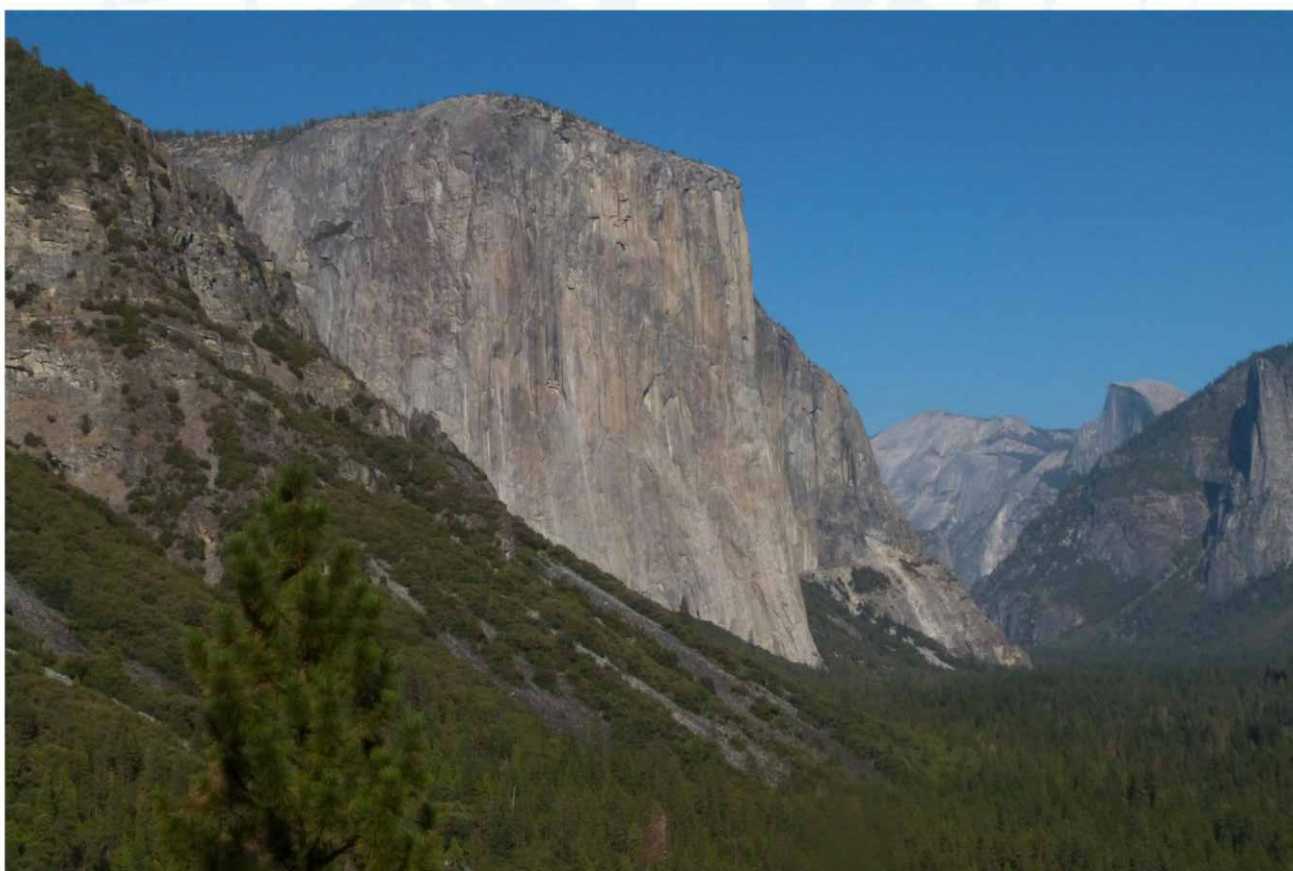
Death Valley – Je to nejteplejší a nejsušší místo v celém USA. V den, kdy jsem tam byla já, teplota vzduchu přesahovala 50°C. Není zde žádný stín. Žijí zde pouze šakalové a štíři.

Písečná poušť – Velká plocha pokrytá horkými písečnými dunami.

Největší horolezecká skála – Denně se na ni pokusí vylézt až 200 lidí. Někteří to vzdají už v polovině, protože na tuto horu se leze celý týden. Na stěně jsou poutka, na které se zaháknou stany, takže horolezci přespávají v nich.

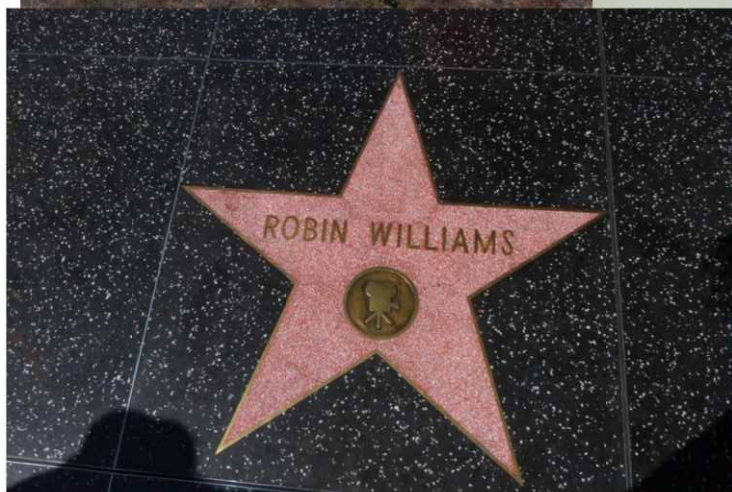
San Francisco – Velmi krásné a známé město, které je nevíce proslavené svými nerovnoměrnými silnicemi, nádhernými architektonickými stavbami a milými lidmi.

Hollywood – Velká část Los Angeles, která je proslavená premiérami filmů a chodníkem slávy. Lidé zde můžou navštívit třeba hvězdné schodiště (schodiště, po kterém se prochází filmové i pěvecké celebrity), chodník slávy, muzeum voskových figurín a mnoho dalších míst.

Katka Jechová 9. ročník

Na vodě s Parapletem

Milí čtenáři, byli jsme na vodě s Parapletem. Byli tam vozíčkáři, kteří potřebovali pomoc do lodi a na záchody. Byli jsme v restauraci U Bejka a pluli jsme lodí. A my všichni jsme plavali a taky tam byla moje kamarádka Barča, která jim pomáhala. Štve mě, že mám obrnu a některé děti se mi posmívají. Kluci z Paraplete nemohou chodit. Moc mě bylo líto, že nemohou chodit. Jsem rád, že mám kamarády, kteří se mi neposmívají, že mám obrnu. A taky jsem rád, že můžu chodit. Hezké Vánoce všem přeje Šimi!

Šimon Procházka 4. ročník

Rozhovor s panem Ředitelem

O rekonstrukci:

Můžete nám stručně říct, co se ve škole přes prázdniny změnilo?

No to máte: postavit lešení, otlouct fasádu, rozebrat střechu, natlouct nová prkna, zateplit fasádu, vyměnit vstupní dveře, vyměnit pár oken, ubourat nepotřebné komíny, zajistit průduchy, oplechovat střechu, udělat nové hromosvody, nové svody, rozbourat podlahu v družině, položit novou podlahu v družině, aby zde vznikla třída, ubourat kabinet, rozšířit šatnu, zabudovat futra, vytlouct dlažbu ve staré šatně, položit novou dlažbu, vybourat staré radiátory, vybourat trubky, dát nové radiátory, nové rozvody, vytlouct staré kotle, udělat kompletní novou strojovnu, rozebrat strop na půdě, zateplit strop, vybagrovat a přeložit prasklý sloup, zahloubit nový sloup, přeložit dlažbu, objednat nábytek do nové třídy, objednat nábytek do nové šatny, vymalovat..... na něco jsem zapomněl? Jo a ještě sundat lešení....

V září pak najel Marcel Kříž a spol. se žlutou technikou a všechno nám tady rozkopali....kolem školy se pokládá nový asfalt, překládala dlažba u vstupu do školy, okolo školy a kolem školy vznikly nové chodníčky...atd.

Co se tou rekonstrukcí zlepšilo?

Ve škole je krásně teplo, z komína voní vůně dřeva, fasáda je krásně nová, čistá – doufám, že si kolegové dobře zabrzdí auta a opět nám ji nerozbijí ☺, a kolem školy se dá jezdit na „inlinech“.

Kde na tak rozsáhlou rekonstrukci bere škola peníze?

Panu starostovi zbylo pár drobných, tak to zatáhl ☺ Ale jinak obec Dobřany vyhrála bílou stuhu za práci s dětmi a mládeží, odměna za tuto výhru byla 600 tis. korun – ze kterých se právě financovaly úpravy kolem školy. Zateplení a nové kotle na peletky byly z programu ochrany životního prostředí. Nermalou část však musí financovat i obec Dobřany a samozřejmě i škola si musí našetřit na další výdaje. Takže peníze máme z Dobřanské výhry, od státu, od obce Dobřany, od dalších obcí, které přispívají (kterým tímto vřele děkujeme) a samozřejmě i z vlastního rozpočtu.

Jste spokojen s rekonstrukcí?

Velmi!!! Na tuto rekonstrukci jsem se těšil několik let, jsem moc rád, že to dopadlo.

O inspekci:

Po jak dlouhé době navštívila inspekce školu?

Po čtyřech letech.

Byli na vás inspektoři příjemní?

Pravděpodobně budou tento časopis číst, takže byli velmi příjemní ☺! No popravdě, žádná takto komplexní kontrola není příjemná a myslím, že se žádný ředitel na ni netěší. Ale inspekce proběhla důstojně a věřím, že všichni inspektoři viděli ten kus obrovské práce včetně založení školky, který jsme společně zvládli udělat.

A jak to dopadlo?

Odpovím slovy naší paní zástupkyně Vackové – hele, mně bylo fakt už trapně, jak nás chválili ☺ Na inspekční zprávu sice ještě čekáme, ale výsledné hodnocení jsme již dostali. Bylo nám uděleno nejvyšší možné ocenění na hodnotící škále inspekce. Tak z toho máme radost. A musím velmi pochválit nejen své kolegy, ale i žáky, kteří měli skoro stejnou trému jako my a chovali se opravdu zodpovědně. Velice si spolupráce s našimi učiteli i žáky vážím, radost pracovat ☺!

Matěj Grulich 8. ročník

Přiliv

Ve dnech 24. -27. 10. 2014 se v Praze konalo celorepublikové setkání dorostu (dorost = křesťanský klub pro děti ve věku cca 10 – 16 let), které neslo název Přiliv – nikdy nevíš, co přinese. Sjelo se tam asi 500 lidí z různých míst naší republiky. Všichni kdo tam přijeli, byli křesťané. Ubytování jsme byli na Gymnáziu v Praze 6 v Dejvicích. Při registraci dostal každý barevnou pásku na ruku. Barevné pásky nás rozdělovaly na tři skupiny a po těchto skupinách jsme chodili na snídane, obědy a večere. Náš denní režim probíhal asi takto: v sedm hodin ráno pustili rozhlas - budíček. Od 7:45 do 8:45 probíhala snídane. Po snídani jsme se všichni shromáždili ve velké tělocvičně, kde probíhal program, při kterém jsme za doprovodu hudební skupiny zpívali křesťanské písně a bylo zamyšlení nad Bibli. Potom jsme se všichni rozprchli do svých tříd, kde jsme spali a začali se chystat na nějakou hru. Třeba v sobotu to byly workshopy, které jsme si mohli vybrat ze 32 různých. Bylo jich hodně sportovních – fotbal, florbal, tenis, badminton, kin-ball, pak různé vyráběcí – náramky, výroba z filcu, výroba loutek... a pak umělecké workshopy – kovářství, sochařství a různé druhy tanců apod. Poté následoval oběd. Po obědě byli další workshopy a po nich večere. Pak jsme se zase všichni shromáždili v tělocvičně. Při společném večerním programu se opět hodně zpívalo, shlédli jsme také krátké divadlo a taneční představení. Po programu v tělocvičně byli velkokapacitní a deskové hry. A potom jsme se šli ukládat do postele (do spacáku). Jeden vedoucí nám při ukládání četl do rozhlasu pohádku. Tak probíhala sobota. V neděli to bylo podobné, ale místo workshopů byly semináře na různá zajímavá křesťanská témata a po obědě byla velká pokladová hra v okolí parku Šárka. Při pokladové hře vybojoval bysterský dorost 6. místo, což je z 35 dorostů pěkné. Celý prodloužený víkend se mi moc líbil a těším se, že se podobná akce bude zase někdy opakovat. Poznala jsem spoustu nových lidí a celková atmosféra byla moc hezká.

Tereza Grulichová 6. ročník

Soutěž lidská práva: práva dítěte

Ve středu 10. prosince, kdy je Mezinárodní den lidských práv, jsme my, devátáci, jeli do Hradce Králové na Krajský úřad, abychom si poslechli besedu o organizaci UNICEF, ale hlavně, abychom se dozvěděli, jak jsme se umístili v literárně-výtvarné soutěži Lidská práva: práva dítěte, ve které jsme měli nějakým způsobem namalovat 17 dětských práv. My jsme to pojali ve spojení s holocaustem, konkrétně s koncentračním táborem v Osvětimi. Malovali jsme rytou kresbou a kresby jsme doplňovali ještě krátkými úvahami na každém zvoleném právu. Já jsem měla třeba právo na jméno. Tuto soutěž jsme vyhráli a odnesli si trička a určitě dobrý pocit.

Jinak mě ještě zaujala zmiňovaná beseda organizace UNICEF. Slyšeli jsme příběhy některých dětí z Afriky a jiných chudých částí světa, které to v životě rozhodně nemají lehké. Přišlo mi nanejvýš nemožné, jak to, že my se tady máme tak dobře a řešíme, dalo by se říct, jen prkotiny a tyhle děti nemají ani vodu na pití. Proto je dobré v dnešní době přispívat na chudé děti.

Na konec bych chtěla říct, že jsem ráda, že jsem se téhle soutěže zúčastnila a mohla slyšet a vidět, jaké to je v chudých rozvojových zemích.

Aneta Moravcová 9. ročník

unicef

Nik do nesmí být na Vánoce sám

